

Wielki Piątek 2025

Parafia pw. Ducha Świętego w Hrubieszowie

Nr 17/2025 (187)

Ożywiciel

27 kwietnia 2025

TYGODNIK PARAFIALNY

II NIEDZIELA WIELKANOCY, CZYLI
MIŁOSIERDZIA BOŻEGO, ROK C

1 CZYTANIE - Dz 5, 12-16

PSALM - Ps 118 (117), 2-4. 22-24. 25-27a

2 CZYTANIE - Ap 1, 9-11a. 12-13. 17-19

AKLAMACJA - J 20, 29

EWANGELIA - J 20, 19-31

EWANGELIA J 20, 19-31

Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam, gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami. przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!». A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!».

Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę».

A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!». Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym».

Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!».

Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli».

I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ DO DZISIEJSZEJ EWANGELII

Przyjmij dar Ducha

Pośród siedmiu darów Ducha Świętego, które znamy z katechizmu, nie ma daru przebaczenia doznanych krzywd, a jednak pierwszym znakiem Jego obecności w życiu apostołów jest misja odpuszczania grzechów, jednania człowieka z Bogiem, z bliźnim i z sobą samym. Ten potrójny wymiar przebaczenia powinien nam przypominać przykazanie miłości, ono bowiem także realizuje się w tych trzech wymiarach. Stąd prosty wniosek, że nie ma miłości bez Ducha Świętego. Nie ma miłości i nie może być jej tam, gdzie nie ma doświadczenia przebaczenia grzechów.

**Posyłaj mi, Panie, swego Ducha, abym
mógł doświadczyć Twojego
przebaczenia i ogłaszać je wszystkim
ludziom.**